

נבי הוהב אשר פאגני נישיכם בנים כל וב
ונתיכם והכיאו נאל' ויה פרק כבל העם
את עמי הוהב אשר בא ניחס ויביאו
אל אהן ויקח מירס ויער אתו בחרות
ויעש הוה געל מסכה ויאמרו אלה אל
אליהך ישראל אשר העידן מאין
מארים ויער אהן יקנ שבח לפני
ויקרא אהן ויאמר חנליה מהחר
וישביהם ממחורת ויעלי עליה יגשו ש
שלמים ושוב העם לאל ושתהו יקנו
לעתק:

וירבר יהוה אל משה לדרכיו שחת
עפיך אשר היליה מאין מערים יסח
מהר מז ברך אשר צויתך עשותם
על מסכה וישתחוו זיכרנו ויאמרו
אליה אלהך ישראל אשר העוד מש
מאין מערים ויאמר יהוה אל משה
ראיית את העם הלה והנה עס קטרץ
ערג הוא וועה העחה לי ויחר אף ב
בק ואבלם ואעשה אתך ליט' גדור:
ויחלמשה את פני יהוה אלהי ויאמר
למה יהוה יחרה אפכ בעמך אשך
הוועאה מאין מערים בכח גדור נבר
חוקה ולמה יאמור מערם לאמר ברכ
הוועיאם להרג אתם בהרים ולגלהם מ
מעל פני האדמה שוב מחרון אפר והנחס
על הרעה לעמך יונך לאברהם ליעתק
וישראל עבדך אשר תשבעת להם בך
וירבר אלהם ארבה אחות רעלם נוכבי
השמיים וכלה הארץ זאת אשר אמרת
אתן גורעלם ונחלו עלעלם ויעחים יהוה
על הטעאה אשר בך לעשוה לעמך

וירד משה מזבחו

פה תי חכינה ויעשי אה בר לאץ ער
יעיתך אה אה מלוטר ואת הארץ
לערת ואת הנברת אשר עלי ואת פלא
באהל ואת השלחן ואת ברכו ואת
הטנרה הטורה ואת מוקח העלה ואת
מבחן הקטרת ואת מוקח העלה ואת
פלכרי ואת הפיר ואת פנו ואת בגדי
השרד ואת הקדרש נבי הקודש לאחן
הבן ואת כנרי בנו לבן יואת שמון
המשחה ואת קטרת הפסים לקרש ז
בכל אשר עזיה ב עישן
ושאמיר יהוה אל משה לאמר :

ואהה בבר אל בני ישראל לאמר אך את
שבחת גטה מז כי אוות הוא בינו ובינכם
לודחיכם לדעה כי אין יהוה מקדש נבון
ושמרת את השבחה כי קדש האללים
מקוליה מוות יימת ביפלה עשה בה מ
מלאנח ונברתה הענש הדוא מקרב ע
עמה: ששת ימים עשה מלאנה וביום
השביעי שבעת שבתון קדש ליריה כל
העשה מלאנח ביום השבת מוות יימת
ושמרו בני ישראל את השבחה לעשו
את השבחה לזרותם ברית עולם: ביעי
ובין בינו ישראל אותן היא לערם כי ששת
ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ
בנום השביע שבחת ויפלו

ויקן אל משה בבלוז לובז
אתו בהר סיני שנילחה העלה להחלה
אנ גהכט באעכע אלהים ווירא כי
בשש מטה לרדה מזחה ויקאל האל
על אהן ויאמרו אליו קומ עשה לנו
אליהם אפר ילכו לפנינו כי זה מטה
האש ואשר העלנו מאין מערם לא
מה היה לו ויאמר אלהם אהן פרק ז
זיעי